

maal; men min Mening er ganske vist den, at det ikke vil lade sig gennemføre paa en forstandig og hensigtsmæssig Maade i de høiere Klasser, de egentlige Modelklasser, at undervise Kvinder og Mænd sammen. Naar der fra det ærede Mindretals Side er gjort gjældende, at det er en Feil, at man fra Statens Side nu skulde søge at frembringe endnu flere unge Kunstnere og Kunstnerinder end hidtil, efter som det havde vist sig, at allerede den nuværende Mængde kun daarlig kunde erhverve sig deres daglige Brød, skal jeg sige, at det kan gjerne være, men at jeg alligevel ikke ser rettere, end at dette er et Felt, hvor Kvinder med Rette kunne forlange at blive stillet lige med Mænd. Der er mange Forhold hvor jeg er enig med dem, der ikke ville stille Kvinder lige med Mænd, paa Valgkomraadet etc., som vi jo have talt lidt og mange Gange om just i denne Session, men det forekommer mig, at her er et Omraade, hvor man maa erkjende, at Kvinder have en ganske naturlig Ret til at blive stillet lige med de unge Mænd. Dernæst vil jeg tillige dog gjøre den Bemærkning, at den Opfattelse, som det ærede Mindretals Ordfører havde af Kunstens Stillning i et Land og særlig af den Bevilling, som der i Nar er givet paa Finantsloven til Indkjøb af Kunstværker paa den store Udstilling, kan jeg ikke anerkjende for at være rigtig. Det er jo saa i alle Lande, i store som i smaa, eller i alt Fald saagodt som alle, at Staten gennem Indkjøb af Kunstværker bidrager ganske overordentlig til Kunstens Fremme i Landene. Kunsten har sin store civilisatoriske Betydning og derigennem sin store Vigtighed for Stat og Samfund, og de forskjellige Stater rundt omkring i Europa have ogsaa anerkjendt dette, ikke alene ved at instituere Statsundersøgning for Kunstnerne, men ogsaa ved at bevilge meget betydelige Beløb, i Forhold til saavel Landenes Størrelse som de aarlige Finantsloves Størrelse langt betydeligere Beløb, end der hidtil er blevet bevilget her til Lands, til Indkjøb af Kunstværker, og man har ikke ment noget andet Steds, at man derigennem paa usund Maade vilde fremdrive eller fremadde Kunstnere. Jeg kan derfor kun slutte med at sige, at jeg mener, at det Forslag, her er stillet, er i og for sig vel begrundet, og at jeg har stillet det i den Formening, at jeg paa dette Punkt var i Overensstemmelse med dette høie Thing. Skulde det vise sig, at jeg har taget Feil, ja saa maa naturligvis de vedkommende Damer finde sig deri, og saa vil Spørgsmaalet ikke blive taget op igjen, i alt Fald ikke fra Regjeringens Side, for

den nye Kunstmuseumsbygning er blevet opført, hvori der kan blive tale om at gennemføre den Plan, som alt blev lagt i 1880 om at Kvinder skulde have kunstnerisk Uddannelse paa selve Akademiet. Hermed skal jeg anbefale Forslaget.

Finantsministeren (Estrup): Jeg kan selvfølgelig ikke Andet end erkjende, at det er en væsentlig Fordel for Forpagterne af Trollesminde og Faurholm at faae sikket deres Stilling for hele Forpagtningstiden, altsaa ikke blot at faae Eftergivelse, som jeg havde foreslaaet, for de tre forløbne Nar, men ogsaa for de 5 tilbageværende Nar, men jeg har ganske vist nogen Tvivl om, hvorvidt denne Medsættelse i Forpagtningsafgiften, som Udvalget har foreslaaet under Nr. 2, er fuldt svarende til den Nedgang i Eiendommens Produktionsværdi udtrykt i Penges, som har fundet Sted, siden Forpagtningskontrakten blev sluttet og indtil nu. Da imidlertid dette Forslag er stillet af det samlede Udvalg, har jeg anset det for aldeles ønskeligt, om jeg for mit Vedkommende vilde søge disse Kvantiteter forøgede for Tiden, og jeg skal derfor, idet jeg udtaler en Paastjønning af, at man dog har villet tage noget Hensyn til de paagjældende Forpagtere, dertil sige, at jeg haaber, at denne Medsættelse i Afgiften maa sætte Forpagterne i Stand til at kunne vedblive i deres Forpagtninger uden at blive ødelagte. Jeg anser det for en Selvfølge, at den Efterbetaling, som i Hensyn til dette Underændringsforslag vil finde Sted for de forløbne 3 Nar, maa tages af de Deposita, som vedkommende Forpagtere have stillet, idet jeg meget tvivler om, at de ville være i Stand til paa nogen anden Maade at udrede Beløbet. Jeg vilde selvfølgelig have foretrukket, om det af mig stillede Forslag havde fundet Tilslutning, men da de udførlige Oplysninger om Forholdet, som jeg har tilladt mig at bringe frem i Udvalget, ikke have formaaet at bringe ikke en Gang et eneste Medlem i Udvalget til at slutte sig til min Betragtning af Forholdet, anser jeg det at være ufornuødent her i Salen at ville gjentage det Samme. Jeg vil altsaa kunne modtage Underændringsforslaget, om jeg end modtager det med nogen Tvivl om, at det vil være tilstrækkeligt til den Hensigt, som Udvalget har havt med at stille det.

Krigsministeren (Bachson): Med Hensyn til det Ændringsforslag under Nr. 14, som jeg har tilladt mig at stille, udtalte jeg mig ved 2den Behandling, og jeg tror, der da blev fremfat Alt, hvad der i det Væ-